

Conte de las mila e ua aulhas

De Lise, Jeanne, Marie, Baptiste, Thomas, Angelo (1ère)
deu Licèu Beau Rameau d'Igon

2au prèmi deus Calams Bearnés - Categoria Produccion Literària - Liceans

Un còp èra, dens lo petit vilatge d'Assat, un joen aulhèr qui s'aperava Joan. Sus las soas tèrras, que traucava un petit arriu, lo Lagoin. Que's serviva d'aqueth arriu tà dar la beuta aus sons motons.

Aqueth arriu qu'avèva ua vertuga : que vadèva invisible tots los qui bevèvan a la soa aiga.

Los sons motons qu'èran donc protegits de las atacas deus ors.

Un bèth dia, pr'amor deu sequèr, ne i avó pas mei d'aiga dens lo Lagoin tà dar la beuta aus motons. L'aulhèr que començè a's chepiquejar. Qu'anè donc cuélher aiga cada dia au Varaigne, un arriu mei luenh mes shens nada vertuga coneishuda. A cada còp qu'arribè au peisheder, que comptè un moton de mensh. Un dia ne'n comptè pas mei.

Tots los poblans qu'avèvan pietat de l'aulhèr. Que decidèn alavetz de s'amassar e d'anar tuar l'ors. Que'u gahèn puish, quan obrin l'ors, que i trobèn ua hadeta.

Aquera, tà'us arremerciar de l'aver liberada, que tornè la vita a tots los motons.

Atau, l'aulhèr que podó tornar préner la soa vita d'abans.

Que demandè tanben a la hada de tornar hornir lo Lagoin de la soa aiga. En escambi d'aquesta demanda, Joan que's maridè dab la hada.

Lo dia de la noça que hasón ua hestassa dab un arrepaish especiau : un ragost de moton !!!!!